DIXIÈME ANNÉE

JOURNAL ORIENTAL

Directeur & Rédacteur en chef :

J. SANUA ABOU NADDARA

ABONNEMENT : 20 fr. par an.

Rue de la Banque, 22

PARIS

N°3.–20 Mars 1886

أبو نظارة
ABOU NADDARA

ستبدي لك الايام ما كنت جاهلا ويأتيك بالاخبار من لم تزود

السنة العاشرة

جريدة حرة شرقية

مديرها ومحررها الاول

الشيخ ابو نظاره

كافة التحارير ترسل الى هذا العنوان

روده لابنك نمرو ٢٢ باريس

قيمة الاشتراك

عن سنة واحده عشرون فرنكا

عدد ٣ باريس في ٢٠ مارس ١٨٨٦

مستر بلونت والمسئلة المصرية

نشرت جريدة الماتين الفرنساوية الشهيرة رسالةً من مراسلها بلندن عن لسان مستر ولفرد بلونت قد احببنا اثباتها في نشرتنا ملخصاً من دون زيادة شرح عليها .

قال مستر بلونت تتجدد المسائل السياسية كل عام على وجه الربيع . فلا بدَّ اذاً من ان تتجدد المسئلة المصرية في الربيع القادم .

(قال المراسل) ما الذي جعلك تخالف بني جلدتك وتدافع عن عرابي وتخلصه من المشنقة بعد سقوط التل الكبير

(قال مستر بلونت) انا من الذين يحبون مساعدة كل امة مضنوكة تحت نير الظلم وحيث رايت عرابي قد قام يريد اصلاح شؤون بلده . فانفردت الى مساعدته

(قال المراسل) هل تظن ان عرابي من الرجال الذين خلقوا لعظائم الامور .

(قال مستر بلونت) ان عرابي ليس من اصحاب العقول الكبيرة . وليس له دراية في دقائق السياسة ولا هو من القواد الذين يعوّل عليهم ليوم كريهة وسدِّ ثغرٍ ولكنه رجل يحب الاصلاح وتحرير بني جنسه وكثير من المصريين لهم فيه ثقة وفي هذه الثقة قائم نجاحه

(قال المراسل) دعنا من مسئلة عرابي فانها قد دخلت في خبر كان وقل لي ما رأيك في سياسة السار هنري دولف بالاستانه والديار المصرية . هل نجح في مساعيه ام لم ينجح .

(قال مستر بلونت) ان مساعي السار المذكور نجحت من نوع ولم تنجح من نوع آخر . اما نجاحها فكان من جهة انه اجتهد في اقناع حضرة السلطان بان الدولة البريطانية لا تتعرض الى سلطته على مصر . واما عدم نجاحها فكان من جهة انه ضاعف الارتباكات السياسية على الدولة البريطانية وصار ذلك باعثا على تاخير خروج العساكر الانكليزية من الديار المصرية فكانت سياسة السار هنري دولف سبكة دسائس في الاستانة ومصر . ففي الاستانه حاول اقناع السلطان بحجج كان ظاهرها يدل على ان بريطانية تستعرف حق سلطته على مصر وان البلاد النيلية قسم من اقسام المملكة العثمانية . واما باطنها فكان المقصود به تسهيل الامور لجعل الديار المصرية قسماً من اقسام الدولة البريطانية ولا يخفى عليك ان امر الحل والعقد في بلاد الانكليز هو في يد حواشي الوزراء يرفعون الى الوزارة ما يسمعونه من مندوبي الدولة بمصر والمندوبون الذين بمصر يوافق صالحهم ان تكون ازمّة الاحكام المصرية في يدهم ومال مصر في تصرفهم ولذلك لا يعسر عليهم ان يخترعوا كل يوم حجة جديدة توجب بقاء العساكر الانكليزية بمصر . وناظر الخارجية الجديد لا يحب ان يحرك ساكناً

(قال المراسل) هل عندك طريقة لحل هذه العقدة المصرية

(قال مستر بلونت) ان العقدة المصرية لا تُحلّ حتى تصير مصر قسم من اقسام الدولة البريطانية وسواءً كان حزب المركيز سالسبوري الملكي او حزب مستر غلادستون الحر فكل الجميع متجهة الى ايجاد الوسائط التي تسهل لهم الاستيلاء على الديار النيلية . ومن دهائهم لا يظهرون شيأً من ذلك بل يعتصمون بالتربص والانتظار الى ان تشتد الارتباكات السياسية في اوروبا ويقع الاتفاق بين الدول على تقسيم المملكة العثمانية وحينئذٍ تصير مصر من حصة الانكليز حيث وجودهم فيها يعطيهم حقاً بالشفعة اما مستر غلادستون فلا يجب ان يتظاهر امام الناس بانه رضي بمثل هذه السياسة حيث انه قد ادعى دائماً بانه من الذين يحبون ان يروا كل امة حرة ومستقلة بنفسها وباحكامها فاذا اظهر رضاه بجعل مصر من المملكة البريطانية كان ذلك مناقضاً لمبادئه الحرة وعاراً عليه ولذلك نراه يسكت ويحاول كانه لم يرَ ولم يسمع

وفي الوقت نفسه لا يمانع بما تفعله الوزراء وحواشيهم ومندوبوهم بمصر . وكلما الحت عليه دول اوروبا في اظهار سياسته في المسئلة المصرية اعطاهم جواباً مضغاً يستدل من ظاهره على انه ساع في اتخاذ الوسائل المسهلة اخراج العساكر الانكليزية من مصر العام المقبل . واما المندوبون من الانكليز بمصر لا يغفلون ساعة من تشديد الارتباكات التي توجب ابقاء العساكر الانكليزية بمصر ومستر غلادستون يرى كل هذا ويغمض عيونه لكي لا يرى ويجعل اصابعه في اذنيه لكي لا يسمع . واذا قيل له كيف حال الاحكام بمصر اجاب ان المصريين في غاية الامتنان من الادارة الانكليزية بمصر . وكان من نية مستر غلادستون عام ١٨٨٣ ان يستدعي عرابي من كولومبو الى مصر . ولكن ثارت في غضون ذلك فتنة السودان فامتنع مستر غلادستون عن استدعاء عرابي اما الواسطة لقيام حكومة قوية في مصر فهي حاضرة وهذه الحكومة قائمة في الحزب الوطني وقائده عرابي ولا اجد مانعاً لذلك لان لائحة الحزب الوطني تحتوي على الخمسة شروط الاتية التي تتكفل بصالح جميع الاحزاب فالشرط الاول هو ان الحزب الوطني يسلم بجميع المعاهدات الموجودة بين مصر والباب العالي ويعتقد بان السلطان هو امير المومنين — ثانياً انه يستعرف سلطة الخديو الحاضر او اي خديو يقيمه السلطان على مصر بشرط انه يحكم حسب الشريعة التي فرضت في شهر فبروار سنة ١٨٨٢ . ثالثاً ان الحزب الوطني يقبل جميع الديون المصرية بدون ان ينقص منها شياً الّا بواسطة الاقتصاد وبواسطة التدبير في استعمال ايرادات البلاد . رابعاً لا يقترح شياً بالجبر ولكن باتخاذ الوسائط المناسبة بالتتابع كما فعلت باقية الامم — خامساً ان هذا الحزب هو حزب سياسي محضاً لا حزب ديني وانه يتكفل بحرية المذاهب بجميع سكان القطر المصري .

من مكاتبنا الخصوصي بلندن

هل قرضت الجرذان قراطيس الجردون ؟

كان جردون باشا وهو في الخرطوم قد اصدر قراطيس مالية للقيام بنفقة الحكومة والجندية . وكان قد وعد تجار الخرطوم بان الدولة البريطانية سوف تستعرف تلك القراطيس وتدفع قيمتها الى اربابها فلما هلك الجردون في نحبه وقعت قراطيسه في يدي المهدي ورجاله . ثم تداولتها ايدى التجار ولما كانت تلك القراطيس صكوكاً شرعية على دولة الانكليز ودَيناً في ذمة حكومتها للتجار السودانيين حاولوا التملص من ايفائها بحجة من الحج فاذاعوا في جرائدهم ان المهدي حرق تلك القراطيس نكايةً في الانكليز . وان التجار السودانيين الذين قدموا الى مصر وفي يديهم قراطيس على طرز قراطيس جردون فهي قراطيس مزورة وليست بقراطيس جردون الاصلية وقد اعتصمت الحكومة الانكليزية بهذه الحجة الدامغة لتبخس التجار الابرياء حقوقهم . فليتخذ المصريون عبرةً من سلوك الانكليز والذين كانوا قبل حرق اسكندرية يتمنون على ان تأخذ الانكليز الديار المصرية لكي ترتفع قيمة الاراضي والعقارات فان آمالهم قد خابت واعمالهم قد حبطت . وليدركوا وان كان بعد خراب البصرة ان الانكليزي غول فظ ينهش اللحم ويحطم العظم ❋

حلم ابي نظارة

لما اتأمل واتفكر في حال مصرنا المشئوم . تتركب على راس قلبي كل الهموم :. فما اجد الّذ في النوم راحة الفؤاد . فاضجع واغمض عيني فالّذ يا رب من الظالمين خلّص تار العباد :. على كل حال اري في الحلم كلما يشتاقه قلبي . وانتقم من اعداء الوطن واتسلى على همّي واتسى غلبي :. فليلة امس رأيت نفسي في المنام . مش قاضي عشق وغرام :. بل قاضي محكمة شرعية . قدامي رسل وقواصه وبهادرية :. وعلى يميني العدل وعلى شمالي الحكمة . وتحت امري الجريد والكرباج والفلقه والتيله والزخمه :. و الديوان متروس . من النفوس :. وفيه مسلمين ونصارى ويهود . وسراق وقاتلين مقيدين وعليهم شهود :. فالسارق كنت امر بمدّه وضربه ماية جلدة وبعدها اقطع يده :. والقاتل اولاً اخليه من كل عذاب يذوق . واخيراً امر له بالشنق او بالخازوق :. اما البري بكل مال من تهمه كنت انعم عليه . و المظلوم اخذ بثاره من الظالم واحسن اليه :. فسمعت الحاضرين يقولوا يا رب يا كريم . ارسل لنا والي يكون مثل هذا القاضي عادل ومنصف وحليم . فحينما تم قصاص الذنوب الاعتيادية المذكورة . تقدمت اليّ الذنوب الجنائية الفرعونية المشهورة :. ما ينوف عن ماية ظابط شركسي وخمسة وسبعين ناظر قلم واربعين مدير . تليت على سامعي دعاويهم الفاحشه القبيحة الذميمة فقلت لهم يا خنازير :. ما كفاكمش سلبتم اموال ابناء الوطن وساعدتم الواد الاهبل الغبي في بيع مصر للانكليز الّا وكمان اراكم اليوم بتخونوا المسلمين وتسلموهم في يد الاجنبي فامرت بتقسيم كلما يملكوه على اهالي النيليه وحدفهم في جورة نار جهنمية . صعد لهيبها الى السماء . نظرته اعين الظالمين واصابت بالعمى :. فبعد ذلك اول ظالم مسلسل دخل الديوان . كان اسماعيل استاذ الجور والعدوان :. فقلت لكاتب المحكمه ماذا فعل هذا الجاني . فقال ذنوبه يعرفها المسلم واليهودي والنصراني :. ده يا سعادة القاضي قبلما تولى على الديار المصرية . غرّق اخيه احمد باشا ولي عهد

Voici la traduction fidèle et scrupuleuse d'une lettre arabe que le cheikh Abou Naddara a reçu du Caire, en date du 14 mars 1886 :

VÉNÉRABLE CHEIKH,

Qu'Allah te comble de ses bienfaits pour l'inexprimable joie à laquelle tu as ouvert nos cœurs, par ton épître aux chefs de notre parti national.

La France nous aime donc tendrement; autrement de Freycinet, son vizir, ne s'efforcerait pas d'aplanir les difficultés et de faciliter la tâche de Moukhtar-Pacha dans la constitution de l'armée égyptienne.

Le Gouvernement de la République, nous as-tu dit, désire que la situation de notre pays soit, dorénavant, conforme aux stipulations du traité de 1841.

Ah! si cela était vrai; quel bonheur! L'Egypte serait aux Egyptiens, et Tewfik irait trouver l'auteur inique de ses jours infâmes. C'est alors que nous implorerions le Commandeur des fidèles et les puissances d'Europe de nous accorder l'élu du Seigneur, le dernier fils du grand Mehemet Ali.

Nous voyons, à notre grande satisfaction, que les nouvelles que nous te transmettons du Soudan sont toujours confirmées par les journaux anglais.

Ton disciple Salem nous informe que l'invincible Osman Digma, que le télégraphe britannique fait mourir et ressusciter dix fois pendant le cours de chaque lune, est à la tête d'une armée formidable, dont les guerriers intrépides couvrent par leur nombre infini l'œil brillant de notre ardent soleil.

L'aurore, nous écrit Salem, trouve ces héros du désert debout, les yeux tournés vers l'Orient, pour saluer l'astre du jour et admirer, dans sa splendeur, la grandeur d'Allah, qui lui donna la lumière pour éclairer le champ de bataille où leurs lances envoient, par milliers, leurs ennemis à l'enfer.

Ya Rasoul! O Envoyé divin! est leur cri de guerre; et, comme la foudre, ces lions noirs, commandés par nos officiers égyptiens, tombent sur les diables rouges, qui, en fuyant comme des moutons devant des loups, espèrent sauver leur peau.

Mais les soudanais les poursuivent, les taillent en pièces et s'emparent de leurs armes destinées à faire des nouvelles veuves et des nouveaux orphelins dans le pays où règnent l'égoïsme et la convoitise.

La nouvelle lune t'apportera une nouvelle qui remplira ton cœur d'allégresse.

Osman Digma entrera à Souakin, le glaive dont Abdoullah, le successeur du Mahdi, lui fit don, dans sa main droite, et son étendard sacré dans sa main gauche.

Quelle gloire pour les défenseurs de la patrie et quelle honte pour les troupes disciplinées de l'Angleterre!

Mourad te donnera, ô vénéré Maître, par le prochain courrier, les détails de deux rencontres sanglantes dans lesquelles les buveurs de brandy mordirent la poussière en maudissant leurs gouvernants, qui les envoient à la boucherie du Soudan.

ALY ET LATIF.

ÉTUDES SOCIALES ET ÉCONOMIQUES

Sous ce titre, le journal *le Carnet financier, industriel et commercial* a publié *in extenso*, dans ses quatre derniers numéros, une intéressante conférence que M. J. Darmay, banquier, a faite devant un auditoire choisi.

Nous lui empruntons les passages suivants en remerciant l'aimable conférencier, au nom des patriotes égyptiens et du cheikh Abou Naddara, de la sympathie qu'il a témoignée à notre malheureuse patrie et à notre directeur et rédacteur en chef.

Débarquons un instant en Egypte. Quel tableau s'offre à nous?

La guerre! Guerre qui n'est autre chose que la marche en avant d'un peuple qui, trop longtemps agenouillé sous la *courbach*, marche héroïquement à la mort pour recouvrer et son indépendance et sa liberté!

L'Egypte aux Egyptiens, telle est la fière devise de ces enfants du désert qui, dans vingt rencontres sanglantes, ont eu raison des meilleures armées de l'Angleterre.

N'est-ce pas là aussi une de ces questions sociales qui nous occupent tant en ce moment?

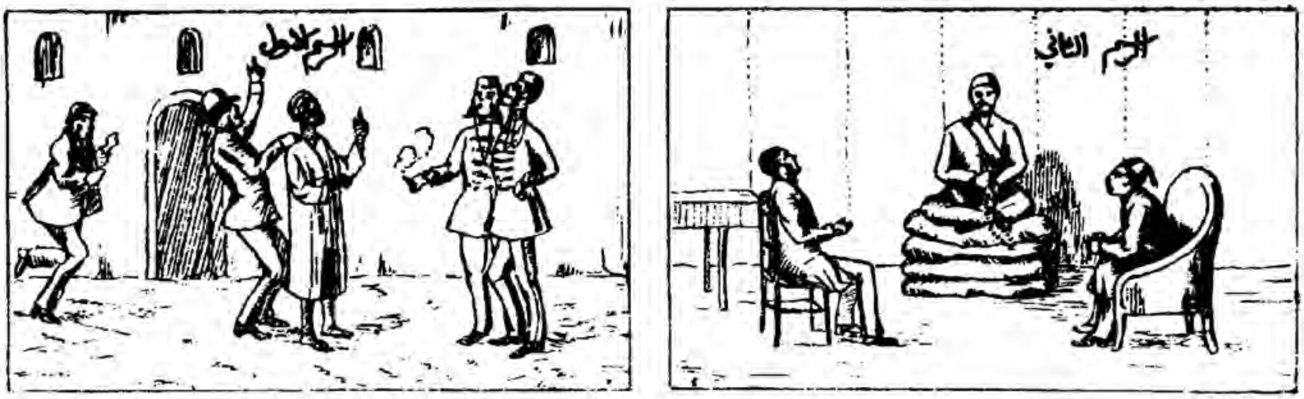
L'Egypte aux Egyptiens est la devise du vaillant journal *L'Abou Naddara*, qui, depuis tant d'années, malgré la police des envahisseurs de l'Egypte, a entretenu jusque dans les régions les plus reculées du désert le souffle patriotique qui, avant peu, aura sa juste récompense. Je suis heureux de rendre ici, dans un organe Français, pour qui l'amour de la patrie est un culte de tous les instants, l'hommage dû à un véritable et profond patriote tel que *L'Abou Naddara*, qui se publie du reste à Paris, la seconde patrie des exilés.

Nous ne pouvons que mentionner ici la poétique description arabe que le cheikh Abou Naddara a faite des bals de l'Elysée et de toutes les réceptions officielles auxquelles il a eu le plaisir d'assister en invité émerveillé, la place que nous pouvons consacrer à la partie française étant beaucoup trop restreinte pour que nous puissions en donner la traduction.

Il était écrit dans le grand livre de la destinée que les deux ouvrages si remarquables de notre ami, M. le comte d'Herisson, devaient être de bon augure à leur éditeur. En effet, M. Paul Ollendorff est aujourd'hui la Providence des jeunes poètes, savants et romanciers français; quand leurs manuscrits sont accueillis et publiés par l'intelligent éditeur; ils peuvent être certains que le public s'empressera de les lire. Il faudrait citer trop de titres pour mentionner tous les ouvrages intéressants qui paraissent chaque jour à cette librairie. Nous nous bornerons seulement à indiquer à nos lecteurs deux ouvrages qui leur seront particulièrement agréables, puisqu'il s'agit de l'Orient. *Un Parisien à Constantinople*, par le vicomte Réné Vigier, et *Grèce, Turquie, le Danube*, par M. Charles Bigot

الخديوية . فصار هو خليفة سعيد . وبعدها خلف ايضـ
ابنه الوحيد . لدن اسماعيل عينه زائغه في اموال غيره .
فزوج بنته لابن سعيد وخدها تسمه فمات واكل كل خيره .
وكذلك الوراثة كلها دخلت في عب اسماعيل . وطسم حصل
ابيه سعيد الجليل . وايضا نفى مصطفى اخيه وعمه البرنس
حليم . وخرب ديارهم ونهب اموالهم وموت خدامهم
وعذب اهلهم عذاب اليم . وكذلك فعل مع باقي الذوات
سجن وسم بقهوته وغرق ونهب الاملاك والجنيهات .
تجد تاريخه بالتفصيل ياحضرة القاضي . في جرائد ابي
نظاره اقراها وانت قاضي . ده (الله يلعنه) حتى بعد
ما رب العالمين . من جوره وظلمه خلص المصريين . وانطرد
من البر هو واولاده وحريماته برضه كان يدس الدسائس
ويرمي الفتن بجنيهاته . لانه خرج من مصر ومعه اموال
قارون . صرف منها مبالغ في الفسق والفساد في مدينة
المقرون . الحاصل ما احد غيره تسبب في خراب مصر .
وما تجد يا قاضي اشد والعن منه ظالم في هذا العصر .
فقلت اخصوا هذا الجبار امام سراريه الجالات . وقصوا
لسانه امام الذوات . وبيعوا اطيانه ومساغاته
وحطوا قيمتها على امواله النقديه ووزعوها امامه على
فقرا الديار المصريه . فاذا ما طق من الغيظ عند اتمام هذا
القصاص . ارسلوه الى عثمان دقنه يعمل عنده طواشي اوقواس
. فحينئذ الرسل والقواسه جرجروه خارج الديوان وهو يزعق
من قرونه ويقول لي . اتوب يا قاضي الزمان فتقدم الي
بعد ذلك ابنه توفيق ووراه نوبار . ده يعوى كالكلب
وده ينهق كالحمار . (قصاصهما ياتي في العدد القابل)

قد شرف باريس الزهرا حضرة صاحب النحلة الغرا
وسر به الاحباب واولوا الفضل ثم عاد الى لندن بالسلامه .

(الرسم الاول . لهف السود) انظر يا قاري يا عزيزي الى عمائل الانكليز بيخطفوا السود ورغماً عن انهم بيعملوهم جنود . بيضعوهم في طليعة الوردي لما يحاربوا اخوانهم السودان . اسمع يا قاري كلام الاسود المظلوم الى الظالمين : انتم بتدعوا انكم جأتم تساعدوا توفيق . على تحرير السودان وابطال الرقيق والحال انكم بتخطفونا ورغماً عن انفنا تستعبدونا فقالوا الظالمين حباً في الانسانية بنحرّج على جميع الادم لهف او مشترا عبيد سودانيه انما لهفكم وخطفكم مباح لنا لمقاصد سياسية . (الرسم الثاني) قال مختار الى ولف —— انتم خارجين او باقيين في مصر؟ قال ولف لتوفيق . ما راي دولتكم ؟ جاوب توفيق وقال الاصوب للديار المصرية ان لم يكون فيها لا عساكر انكليزية ولا تركية ولا وطنية :

LA RAFLE DES NÈGRES

Premier officier anglais : Eh, eh! my dear friend, il me semble que voici nos policiers recruteurs en chasse. Cela donne-t-il la rafle des nègres pour la formation de nos nouveaux régiments à l'usage du Soudan? — **Deuxième officier anglais :** Cela a si bien donné que le gibier devient rare à cette heure. — **Le nègre :** Seigneurs officiers anglais, vous les apôtres de l'abolition de la traite, souffrirez-vous qu'on attente à ma liberté? — **Premier officier anglais :** Est-il neuf, ce moricaud! — **Deuxième officier anglais :** Sache, my good fellow, que si l'Angleterre interdit aux autres nations la traite des nègres par humanité, elle se la permet très bien à elle-même par politique.

AUGUSTE CONFÉRENCE

Moukhtar Pacha : Enfin, il faudrait en finir. L'Angleterre veut-elle oui ou non évacuer l'Égypte, ainsi qu'elle s'y est engagée vis-à-vis de la Porte et vis-à-vis de l'Europe. — **Sir H. Wolff :** Elle le veut, mon cher Ghazy, n'en doutez pas, seulement...... — **Moukhtar Pacha :** Il n'y a pas de seulement qui tienne. Quand on a pris des engagements, il faut les tenir, je ne connais que cela. Eh bien! si vous évacuez l'Égypte, il n'est que temps de me mettre à même de remplacer vos troupes par des troupes indigènes. — **Sir H. Wolff,** *s'adressant à Tewfik* : Qu'en pense votre Altesse? — **Tewfik :** Mon Altesse égrène son chapelet et ne pense à rien. Ah! si. Je pense que l'Angleterre pense à elle en voulant éterniser ici ses régiments! que la Turquie pense à elle en voulant en façonner d'autres qui seront à sa dévotion; et, moi, je pense à moi, en me disant que je serais bien heureux de n'avoir pas de régiments du tout.

(الرسم الثالث) مختار باشا يشدّ اذن توفيق الشمال ويقول له انا سانا سيبشتم هكذا تحتقر الجنود اللي اردنا ترتيبهم فتملي؟ تستحق غضب امير المؤمنين قال توفيق آه يا اذني يواش يواش يا جندي خلصني من عسكر الانكليز ومن عسكر مصر وحطلي عسكر ترك على كيفك (الرسم الرابع) وولف يشد اذن توفيق اليمين ويقول له هكذا تحتقر عساكر الانكليز اللي اذا تركوك ملكك يزول قال توفيق) آه يا اذني خلصني من عسكر الترك ومصر وحطلي عسكر انكليز قد ما تريد . (الرسم الخامس) قال توفيق اهلكوا اهل مصر وبعدها كلوا بعضكم وخلوني ابني سرايات في حلوان زي ابوي لان البنيان يصلح الاحوال (قال ابو نظاره) الزراعة تصلح الاحوال اما انت بتشبّ وتلب بداء حجر البناء . ابنا مصر ما يتحملوش ولد مريض مثلك انما ربنا كريم حليم

L'OREILLE GAUCHE DE TEWFIK

Moukhtar à Tewfik : Ah! c'est ainsi, infidèle vassal de Sa Majesté le Sultan, que vous faites fi des troupes réorganisées à la turque! — **Tewfik :** Je vous en prie, Ghazy, ne pincez pas si fort. Donnez-moi autant de troupes turques que vous voudrez; je ne vous demande qu'une chose, c'est de m'ôter le cauchemar des troupes anglaises et surtout des troupes indigènes. Ces dernières et moi, nous sommes brouillés à mort.

L'OREILLE DROITE DE TEWFIK

Sir H. Wolff : Ah! c'est ainsi, ingrat protégé de Sa Majesté la Reine Impératrice, que vous faites bon marché de la présence des troupes britanniques! Mais, sans elles, malheureux! il y a longtemps que votre règne serait fini; et le jour où elles partiront, indubitablement il finira. — **Tewfik :** By Jove and Allah! my dear Sir! ne pincez pas si fort. Laissez-moi autant de troupes anglaises que vous voudrez et délivrez-moi des troupes turques que je n'aime guère, et surtout des troupes indigènes, que j'ai en exécration. Ils me le

Tewfik : Eh, mangez-vous donc, Anglais et Turcs, mais ne le faites pas cependant avant d'avoir mis encore un peu plus à quia mes maudits Egyptiens. Qu'est-ce que je demande moi? C'est d'être libre, comme papa, de bâtir, à Helouan et ailleurs, toutes sortes de villas et de palais. Quand le bâtiment va, tout va; n'est-il pas vrai? — **Le Cheikh Abou Naddara :** Non, ce n'est pas vrai en Egypte, mon jeune Tewfik. En Egypte, c'est quand l'agriculture va que tout va. Mais te voilà pris de la danse de Saint-Guy du moellon, qui posséda ton père et les Pharaons ses pires prédécesseurs. Le peuple égyptien ne supportera pas